

Haza

*Kiküldjük a nyári konyhába,
visszajön. Elvisszük
vidékre, jó helyen lesz,
mondjuk, és meghatódunk.*

*Távoli intézetbe zárjuk,
de az arcunkat nem felejtí.
Elindul megkeresni minket,
idegen hangon sír a telefonban.*

*Szeretjük pedig, hogyne szeretnénk.
Ő a mi örült nagymamánk,
nyáladzó, vízfejű gyermekünk,
ő a mi kis talált kutyánk.*

*A múltat fához kötni nem lehet.
Elrágja kötelét, kísétál
az ebédlőből, kiáll az útra,
rohan az autónk után.*

*Volt néhány percnyi cinkos
és megkönnyebbült hallgatás,
aztán fetreng, vonyít, eszi a földet,
haza akarna jönni. De hová.*